

til retsforfølgning i Grækenland som sigtet for deltagelse i en kriminel organisation.

Nu er det jo i Danmark ikke strafbelagt at deltage i en kriminel organisation; vi plejer jo kun at straffe for handlinger. Men historien er ifølge Lars Bo Langsted, at den græske partner er blevet sigtet for at anvende sine skibe til smugling af cigaretter og er i øvrigt mistænkt for bestikelse og andre grimme sager. Den danske virksomhedsejer vil blive udleveret, og det er naturligvis, for at sige det stilfærdigt, rimelig træls for denne virksomhedsejer.

Det er ikke kriminelt at deltage i en kriminel organisation i Danmark, og han anede i virkeligheden ikke, at han måske via sin aftale med den pågældende græske skibsreder foretog noget kriminelt. Men Justitsministeriets svar på problemer af denne karakter er jo, at ukendskab til lokal lov ikke forhindrer, at man kan straffes, og det er isoleret set, altså juridisk og teoretisk set, formentlig korrekt. Problemet er blot, at vi kan lande i nogle fuldstændig groteske situationer med denne europæiske arrestordre, for i og med at man her og nu dropper kravet om dobbelt strafbarhed, virker det, som om man sætter spørgsmålstejn ved, hvorfor vi historisk set har haft det krav. Men det er jo ikke et krav, vi bare har opfundet for sjov.

Derfor synes jeg i og for sig også, det ville have været rart, at vi kunne have brugt noget mere tid på behandlingen af beslutningsforslaget i Retsudvalget. Så kunne vi måske have fået et bedre overblik over konsekvenserne, og vi ville måske være kommet de skridt videre, som vi jo i virkeligheden er kommet via de ordvekslinger, der har været med hr. Frank Jensen som ordfører. Jeg forventer naturligvis også, at ministeren i sin svartale siger meget præcist, at gennemførelseslovgivningen må altså ikke tage for kort tid, for vi skal have mulighed at tænke os grundigt om i Retsudvalget.

Vi skal vise respekt for danske retstraditioner i gennemførelseslovgivningen, og det betyder, at vi skal bruge den kreative halvdel af vores hjerne. Det gjorde vi, dengang vi gennemførte direktivforslaget om beskyttelse af personoplysninger, og det må også kunne lade sig gøre ved gennemførelseslovgivningen af dette meget centrale beslutningsforslag.

Jeg har tidligere i diskussionen været inde på spørgsmålet: Hvad er svig i Danmark? Ministerens svar på det skriftlige spørgsmål er, at det er et eller andet, der er beskrevet i straffelovens kapitel 28. Det er det formentlig også, og svig kan

vi ikke lide, det bryder vi os ikke om. Men det, der selvfølgelig er øvelsen – for at give et eksempel på, hvad vi skal bruge vores behandling af forslaget i Retsudvalget til – er at få defineret meget præcist, hvordan vi vil have, at de danske domstole, Justitsministeriet og politiet i Danmark skal fortolke begrebet svig, når den europæiske arrestordre kommer fra et eller andet land. Når det land beskriver den eventuelle delikt, den eventuelle kriminalitet, skal vi kunne overføre den til dansk straffelovgivning.

Det var mange ord, men som sagt: SF støtter ikke beslutningsforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre støtter beslutningsforslaget.

Vi er tilhængere af opbygning af et internationalt retssamfund, og vi har også støttet oprettelsen af Den Internationale Straffedomstol. Men vi er godt klar over, at her er det et stort skridt at tage, og vi tager selvfølgelig ikke dette skridt fuldstændig uden at tænke os om.

Kl. 16.25

Det Radikale Venstre er principielt tilhænger af, at territorialprincippet skal gælde, dvs. retsforfølgelse skal ske i det land, hvor forbrydelsen har fundet sted. Det vil sige, at vi skal hjælpe med til, at retsforfølgelsen kan ske i det område, hvor forbrydelsen er sket, og det skal vi bl.a. gøre ved at udlevere egne statsborgere, hvis de er under mistanke. Det er et princip, som bl.a. professor Ole Espersen har plæderet for i nogle af de høringer, vi har haft.

Jeg vil gerne takke både justitsministeren og Retsudvalget for en, synes jeg, god og seriøs behandling af beslutningsforslaget. Der er faktisk ryddet en del uklarheder af vejen, men vi erkender, at ikke alle uklarheder er ryddet af vejen. Det tror jeg også ville være svært, for der har været udfoldet megen fantasi for at forestille sig specielle konstruktioner, hvor det ville forekomme urimeligt eller mærkværdigt, at danske statsborgere blev udleveret.

På den anden side har vi altså også eksempler på, at det har forekommet meget mærkværdigt, at retssagen ikke kunne foregå i Danmark. At f.eks. retssagen efter det meget omtalte bankrøveri i Århus, hvor en dansk politibetjent blev skudt, ikke kunne foregå i Århus, hvor forbrydelsen skete, forekom også mig meget mærkværdigt. Hvorfor skulle man flytte hele apparatet til Frankrig? Nu kan retssagen foregå dér,